Snautseri

Rotumääritelmän tulkintaohje

SUOMEN SNAUTSERIKERHO r.y.

Rotumääritelmä

FCI:n numero 182. FCI:n hyväksymä 18.4.2007 ja Suomen Kennelliiton hyväksymä 27.11.2008.

KÄYTTÖTARKOITUS:
Vahti- ja seurakoira.

FCI:N LUOKITUS:
Ryhmä 2 pinserit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat.
Alaryhmä 1 pinserit ja snautserit.
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:
Alunperin snautsereita pidettiin Etelä-Saksan alueella tallikoirina, sillä ne viihtyivät erityisen hyvin hevosten seurassa. Ne vaanivat innokkaasti kaikkia jyrsijöitä ja tappoivat ne silmänräpäyksessä. Tästä syystä ne saivat aikoinaan kansanomaisen nimen ”rattler” (rotanpyytäjä). Kun Pinseri-Snautseriyhdistys perustettiin vuonna 1895, rotua nimitettiin karkeakarvaiseksi pinseriksi.

YLEISVAIKUTELMA:
Keskikokoinen, voimakas, mieluummin tanakka kuin solakka; karkeakarvainen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:
- neliömäinen rakenne; säkäkorkeus on suunnilleen sama kuin rungon pituus
- pään koko pituus (kirsun kärjestä niskakyhmyyn) on puolet selän pituudesta (säästä hännäntyveen).

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:
Luonteenomaista on eloisuus, johon yhdistyy rauhallisuus. Rodulle tyypillistä on hyväluonteisuus, leikkisyys ja voimakas kiintymys isäntään. Hyvin lapsirakas, lahjomaton ja valpas, ei kuitenkaan herkkähaukkuinen. Hyvin kehittyneiden aistien, älykkyyden, koulutettavuuden, pelottomuuden, sitkeyden sekä säiden ja tautien sietokyvyn ansiosta snautseri on erinomainen perhe-, vahti- ja seurakoira, jolla on myös käyttökoiran ominaisuudet.

PÄÄ:
- Kallo-osa: Voimakas ja pitkä; niskakyhmy ei ole korostunut. Pään tulee olla suhteessa koiran vahvuuteen. Kallo on tasainen, poimuton ja kuonon ylälinjan kanssa yhdensuuntainen.
- Otsapenger: Kulmakarvojen ansiosta otsapenger on selvästi erottuva.
- Kirsu: Täyteläinen ja aina musta. Sieraimet ovat suuret.
- Kuono-osa: Tylppäkärkisen kiilan muotoinen; kuononselkä on suora.
- Huulet: Mustat, tiiviit ja kiinteästi leukojen myötäiset. Suupielet ovat tiiviit.
- Leuat, hampaat ja purenta: Ylä- ja alaleuka ovat vahvat. Täydellinen, voimakkaasti kehittynyt ja tiiviisti sulkeutuva leikkaava purenta (hammaskaavion mukaisesti 42 hammasta); hampaat ovat puhtaanvalkoiset. Poskilihakset ovat voimakkaat, mutta liian kehittyneet poskipäät eivät saa vaikuttaa pään muotoon, joka parran kanssa muodostaa suorakaiteen.
- Silmät: Keskikokoiset, soikeat, eteenpäin suuntautuneet, tummat ja ilmeeltään eloisat. Silmäluomet ovat tiiviit.
- Korvat: Taittokorvat; ylöskiinnittyneet, V:n muotoiset; korvan sisäreuna on poskenmyötäinen. Korvat ovat taittuneet eteenpäin ohimonmyötäisesti, yhdenmukaisesti ja yhdensuuntaisesti, taitekohta ei ole kallolinjaa korkeammalla.

KAULA:
Voimakas ja lihaksikas, kaunislinjainen, sulavasti säkään liittyvä ja tyvestään voimakas. Jalosti kaareutunut, tyylikäs ja koiran vahvuuteen sopiva. Kaulanahka on tiivis ja poimuton.

RUNKO:
- Ylälinja: Säästä lähtien loivasti taaksepäin laskeva.
- Säkä: Ylälinjan korkein kohta.
- Selkä: Vahva, lyhyt ja tiivis.
- Lanne: Lyhyt, vahva ja syvä. Etäisyys viimeisestä kylkiluusta lantioon on lyhyt, minkä ansiosta koira vaikuttaa tiiviiltä.
- Lantio: Hieman pyöristynyt ja liittyy sulavasti hännän kiinnityskohtaan.
- Rintakehä: Kohtalaisen leveä ja poikkileikkaukseltaan soikea, kyynärpäihin ulottuva. Eturinta on hyvin kehittynyt ja rintalastan kärjen ansiosta selvästi erottuva.
- Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva ei ole liioitellun ylösvetäytynyt, vaan muodostaa rintakehän alaosasta lähtien kauniisti kaartuvan linjan.

HÄNTÄ:
Luonnollinen: tavoitteena on sapelin- tai sirpinmuotoinen häntä.

RAAJAT:

ETURAAJAT:
Eturaajat ovat edestä katsottuna vahvat ja suorat, eivät liian lähellä toisiaan. Sivusta katsottuna kyynärvarsi on suora.
- Lavat: Tiiviisti rintakehän myötäiset, lihaksikkaat ja okahaarakkeiden yläpuolelle ulottuvat. Mahdollisimman viistot ja taakse sijoittuneet, kulmaus vaakatasoon nähden on noin 50°.
- Olkavarret: Tiiviisti rungonmyötäiset, vahvat ja lihaksikkaat; lavan ja olkavarren välinen kulmaus on noin 95 - 105°.
- Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.
- Kyynärvarret: Joka suunnasta katsottuna täysin suorat, vahvat ja lihaksikkaat.
- Ranteet: Vahvat ja vakaat, eivät juurikaan kyynärvarsien rakenteesta erottuvat.
- Välikämmenet: Edestä katsottuna pystysuorat, sivulta katsottuna hieman viistot, vahvat ja hieman joustavat.
- Etukäpälät: Lyhyet ja pyöreät. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja kaareutuneet (ns. kissankäpälät); kynnet ovat lyhyet ja tummat, päkiät kestävät.

TAKARAAJAT:
Takaraajat ovat sivulta katsottuna asennoltaan maatapeittävät ja rungon takana, takaa katsottuna yhdensuuntaiset, eivät liian lähellä toisiaan.
- Reidet: Kohtuullisen pitkät, leveät ja voimakaslihaksiset.
- Polvet: Eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.
- Sääret: Pitkät, vahvat ja jänteikkäät, liittyvät vahvoihin kintereisiin.
- Kintereet: Hyvin kulmautuneet, vahvat ja kiinteät, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.
- Välijalat: Lyhyet ja pystysuorat.
- Takakäpälät: Varpaat ovat lyhyet, kaareutuvat ja tiiviisti yhdessä. Kynnet ovat lyhyet ja mustat.

LIIKKEET:
Joustavat, tyylikkäät, ketterät, vapaat ja maatavoittavat. Etuaskel ulottuu mahdollisimman pitkälle eteen, takaraajan pitkä ja joustava askel mahdollistaa tarvittavan työntövoiman. Vastakkaisten puolten etu- ja takaraaja liikkuvat samanaikaisesti eteenpäin. Selkä, jänteet ja nivelet ovat kiinteät.

NAHKA:
Kauttaaltaan tiivis.

KARVAPEITE:

KARVA:
Karvan tulee olla jäykän karkeaa ja tiheää. Karvapeite koostuu tiiviistä aluskarvasta ja kovasta, rungonmyötäisestä peitin karvasta, joka ei saa olla liian lyhyttä. Peitinkarva on karkeaa, riittävän pitkää, jotta oikea karvanlaatu voidaan todeta; ei pörröistä eikä laineikasta. Raajoissa karvat eivät aina ole aivan yhtä karkeita kuin rungossa. Otsassa ja korvissa karva on lyhyttä. Tyypillisinä tunnusmerkkeinä ovat hieman silmiä varjostavat tuuheat kulmakarvat ja parta, joka ei saa olla liian pehmeä.

VÄRI:
- puhdas musta, jossa musta aluskarva
- pippuri & suola.

Ihanteellinen pippuri & suola-väri on keskiharmaa, jossa on tasaisesti jakautunut, hyvin pigmentoitunut pippurointi ja harmaa aluskarva. Värisävyt tummasta raudanharmaasta aina hopeanharmaaseen ovat sallittuja. Kaikilla värisävyillä tulee olla ilmettä korostava tumma maski, joka tasapainoisesti sopii väritykseen. Selvät vaaleat merkit päässä, rinnassa ja raajoissa eivät ole toivottuja.

KOKO JA PAINO:
- Säkäkorkeus: Urokset ja nartut 45–50 cm.
- Paino: Urokset ja nartut noin 14–20 kg.

VIRHEET:
Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.
- kauttaaltaan liian pieni tai liian lyhyt pää
- raskas tai pyöreä kallo
- otsarypyt
- lyhyt, suippo tai kapea kuono-osa
- tasapurenta
- voimakkaasti esiintyöntyvät posket tai poskiluut
- vaaleat, liian suuret tai pyöreät silmät
- alaskiinnittyneet tai liian pitkät, asennoltaan epäsymmetriset korvat
- löysä kaulanahka
- leuanaluspussit; kapea niska
- liian pitkä, pehmeä tai köyry selkä
- karpinselkä
- luisu lantio
- niskaa kohti kääntyvä hännäntyvi
- pitkät käpälät
- peitsaaminen
- liian lyhyt tai liian pitkä, pehmeä, laineikas, takkuinen tai silkkinen, valkoinen tai laikukas karva sekä muut sekavärit
- ruskea aluskarva
- pippuri & suola-värisillä tumma selkäjuova tai musta satula
- säkäkorkeuden ylitys tai alitus 1 cm:n asti.

VAKAVAT VIRHEET:
- raskas tai kevyt rakenne, matala- tai korkearaajaisuus
- virheellinen sukupuolileima (esim. urosmainen narttu)
- ulospäin kiertyvät kyynärpäät
- niukasti kulmautuneet tai länkisääriset takaraajat
- pihtikinttuisuus
- yli 1 cm:n ja alle 3 cm:n poikkeamat annetusta säkäkorkeudesta.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:
- arkuus, aggressiivisuus, vihaisuus, liika epäluuloisuus tai hermostuneisuus
- kaikenlaiset epämuodostumat
- puutteellinen rotutyyppi
- purentavirheet kuten ala-, ylä- ja ristipurenta
- karkeat virheet yksittäisissä kohdissa, kuten rakennevirheet, karva- ja värivirheet
- yli 3 cm:n poikkeamat annetusta säkäkorkeudesta; Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivestä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Rotumääritelmän tulkintaohje

Luonne

Snautseri on alun perin hevostallien vahti- ja rottakoira. Tämä näkyy edelleen sen luonteessa. Rodun luonteelle on tyypillistä itsevarmuus, valppaus ja nopea reagointi. Snautserin on oltava luoksepäästävä, mutta se voi olla hyvinkin välinpitämätön. Snautseri on oman perheen koira, joita vieraat eivät yleensä kiinnosta, jollei se koe niitä uhkaksi. Välinpitämättömyyttä ei pidä sekoittaa ujouteen. Arkuus, hermostuneisuus tai aggressiivisuus eivät kuulu oikeaan snautserin luonteeseen.

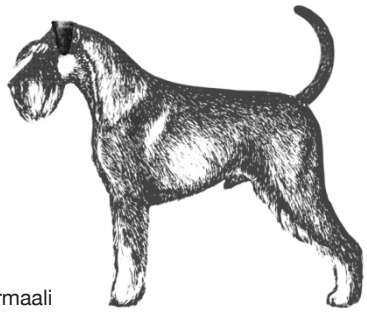

Normaali

Yleisvaikutelma ja tyyppi

Rakenteeltaan snautseri on ravaaja. Se on karkeakarvainen, neliömäinen, voimakas, mieluummin tanakka kuin solakka, mutta aina jalo. Se ei saa olla yleisvaikutelmaltaan liian raskas eikä kevyt. Jalouden ja voimakkuuden vaatimusten yhdistämisen ymmärtäminen ei ole helppoa. Tanakkuus ei tarkoita lihavuutta tai leveyttä, vaan tiiviyttä, sopivaa luustoa ja runkoa.

Snautserin on oltava ketterä. Liian raskaalla koiralla on usein myös jopa liian voimakas luusto, pyöreä rintakehä ja lyhyt kaula, jotka tekevät koirasta kömpelön. Snautserin jaloutta luovat oikeaan temperamenttiin ja rakenteeseen liittyvä ryhdikkyys, häntää kohti hieman laskeva selkälinja, joka säilyy myös liikkeessä sekä sopiva lihaksikkuus.

Snautserin mittasuhteet ovat oleellinen osa typpiä. Sen on oltava neliömäinen eli säkäkorkeus on sama kuin rungon pituus mitattuna lapojen etureunasta pakaraan. Rintakehä ulottuu kyynärpäihin. Pää on runkoon nähden sopivan mittainen ja –vahvuinen.

Sukupuolileiman tulee olla selkeä. Vaikka säkäkorkeus on molemmille sukupuolille sama, tulee narttumaisuus ja urosmaisuus koosta huolimatta tulla koirasta selvästi ilmi.

Snautserin karvapeitteen on oltava karkea ja tiivis. Runkoturkki myötäilee rungon ääriviivoja. Parta, kulmakarvat ja kohtuulliset koristekarvat ovat rodulle ominaisia piirteitä.

Kevyt

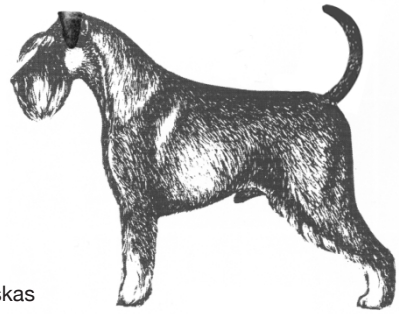

Raskas

Pää

Snautserin pää ja ilme ovat tärkeitä. Pään on oltava suhteessa koiran kokonaisvahvuuteen ja sukupuoleen.

Pää on voimakas, suorakaiteen muotoinen ja pitkänomainen. Pään linjat (kallo ja kuono-osa) ovat keskenään samansuuntaiset. Pään kokonaispituus on noin puolet selän pituudesta, mitattuna säästä hännän tyveen. Pään pituudella on ratkaiseva osuus kokonaisvaikutelmaan koiran mittasuhteista.

Snautserin kallo on suhteellisen leveä ja tasainen korvien välistä, Kallo on suunnilleen yhtä pitkä kuin leveä. Kallossa ei ole kuhmuja tai niskakyhmyä.

Snautsereilla pitää olla voimakkaat ja leveät leuat sekä hyvin kehittyneet purulihakset – ei kuitenkaan niin paljon, että syntyy vaikutelma paksuposkisuudesta. Poskiluiden tulee olla suhteellisen litteät.

Snautserin kuono on voimakas, päälaen kanssa samanpituinen ja samansuuntainen päättyen kohtalaisen tylpäksi kiilaksi. Kuonon pituuden puutteita voidaan korjata kulmakarvojen ja parran taitavalla trimmauksella, todellisen tilanteen voi parhaiten todeta tunnustelemalla käsin. Kuono-osan on oltava myös silmien alta täyteläinen, se kapenee vain kevyesti kirsua kohti. Alaleuassa pitää olla voimaa ja leveyttä. Tuuhea parta korostaa pään suorakaiteisuutta. Kirsu on suurehko, musta ja täyteläinen. Huulien pitää olla mustat ja tiiviit.

Pään linjat ovat keskenään samansuuntaiset.

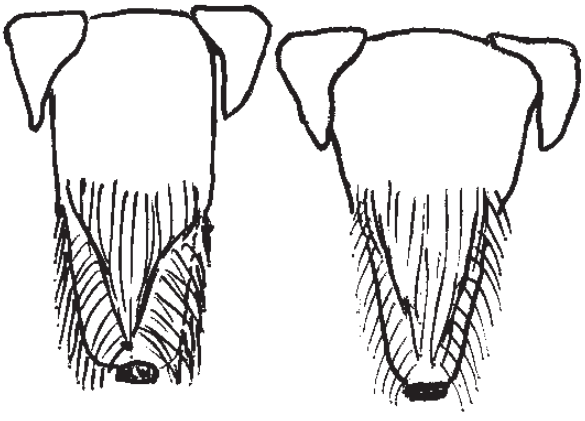

Hyvä kallo- ja kuono-osa

Liian leveä kallo ja liian kevyt kuono-osa

Snautserin silmät ovat keskikokoa, tummanruskeat (mitä tummemmat sitä paremmat), ovaalinmuotoiset, eteenpäin suunnatut, ei pyöreät, vaaleat eikä ulkonevat. Alaluomien on oltava tiiviit, eikä sidekalvo saa näkyä. Katse ei saa olla kova, vauhko eikä pelokas. Rodulle tunnusomaista on röyhkeä, valpas, älykäs ja eloisa ilme.

Snautserin korvat ovat kooltaan mieluummin pienet tai keskikokoiset. Korvat ovat muodoltaan V-muotoiset taittuen eteenpäin, sisempi reuna mahdollisimman poskenmyötäisesti. Korvien tulee olla riittävän korkealla, jotta korvalehden taite on suunnilleen päälaen tasolla. Ne eivät saa roikkua ajokoiramaisesti. Korvan tulee ulottua suurin piirtein silmäkulmaan.

Snautserilla pitää olla täysi rivistö valkeita hampaita, yhteensä 42 kappaletta. Purenta on voimakas, selkeä saksipurenta. Hampaisto on voimakas, eikä ylä- eikä alapurentainen. Hammasrivit ovat tasaiset. Tasapurenta luetaan lievemmäksi virheeksi kuin ylä- tai alapurenta.

Virheitä päässä ovat mm. kokonaisuutena liian lyhyet päät, erisuuntaiset kallon ja kuonon linjat (takaluisut kallot), syvät epäjalot kallo-osat (johon usein liittyy myös liian suuret pyöreät silmät), kevyet ja/tai lyhyet kuono-osat ja kapeahkot alaleuat. Liian pyöreät ja/tai vaaleat silmät pilaavat ilmeen samoin kuin epävarmat tai erittäin raskaat korvat.

Ilmeeseen p&s-snautserilla vaikuttaa myös oikea maski.

Oikein kiinnittyneet
oikean malliset korvat

Liian pyöreä kallo ja alas
kiinnittyneet isot korvat.

Kaula ja ylälinja

Snautserin kaula on voimakas, kohtalaisen pitkä, jalosti kaartuva yhtyen sulavasti säkään. Nahka on tiukka, ei löysää kaulanahkaa tai poimuja. Etuosan kulmaukset voivat vaikuttaa kaulan pituuden vaikutelmaan: etu- tai pystyasentoinen lapa lyhentää kaulaa ja tekee jyrkän kulman kaulan ja selän liittymäkohtaan pilaten ylälinjan. Riittävän pitkä ja vahva kaula, jonka vahvaan kaartuvaan niskajänteeseen eturaajoja liikuttavat lihakset kiinnittyvät, sekä oikein kulmautunut etuosa mahdollistavat tehokkaan etuliikkeen.

Ylälinjan tekevät kaula, säkä, selkä ja lanne aina hännän kiinnitykseen saakka. Snautserin ylälinjan tulee olla laskeva, niin seistessä kuin liikkeessä. Kaula yhdistyy säkään sulavasti. Säkä on selän korkein kohta, ja siitä selkä viettää kevyesti taaksepäin. Lanneosa on aavistuksen kaareutunut ja lyhyt. Hännänkiinnitys vaikuttaa ylälinjan tyylikkyyteen. Oikea-asentoinen (siis noin klo 13 asennossa kannettu) häntä jatkaa ylälinjaa tyylikkäimmin.
Ylälinja ei koskaan saa olla takakorkea, eikä lanne köyristyä. Ylälinjan heikkoudet tulevat selvimmin esiin koiria liikutettaessa, samoin hännän asento tulee arvioida liikkeessä.

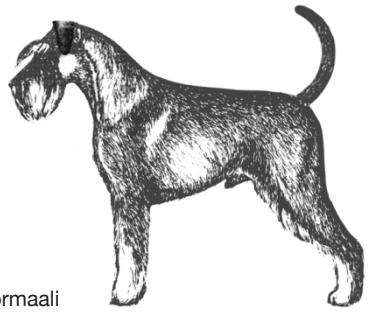

Normaali

Takakorkea

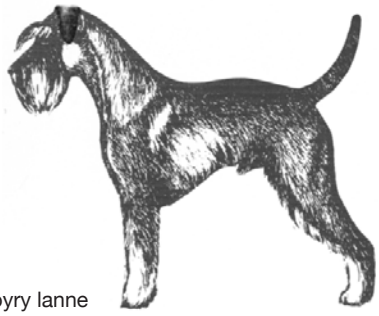

Köyry lanne

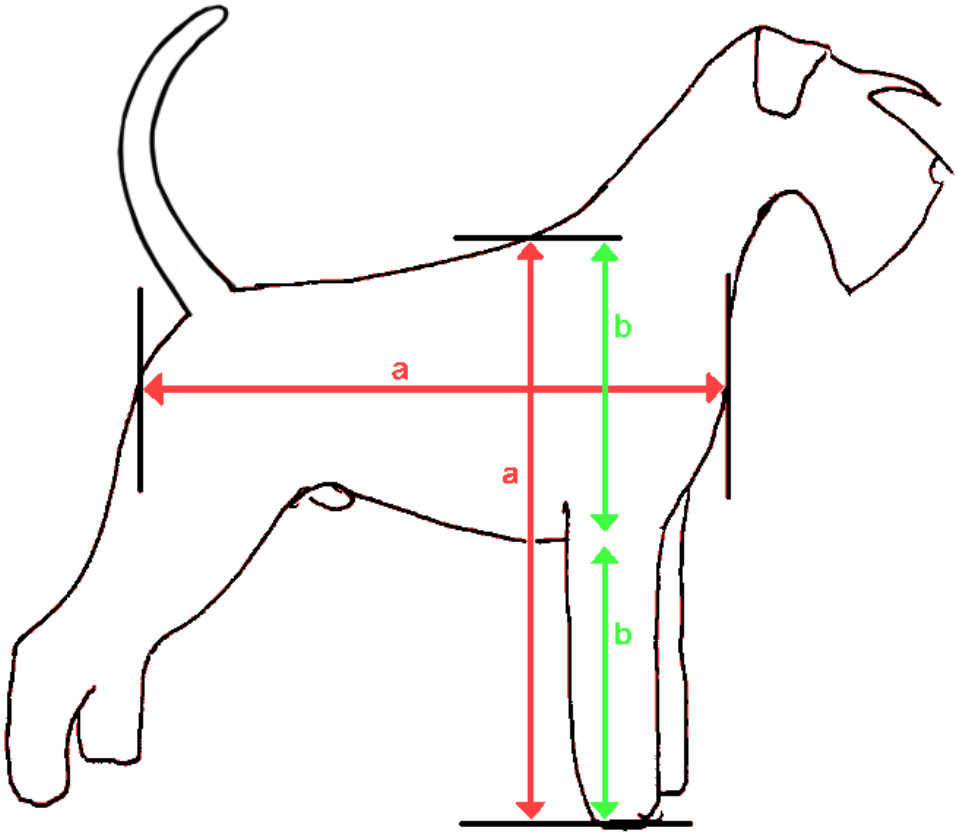

Runko ja mittasuhteet

Snautseri on neliömäinen koira. Rungon pituus mitattuna lapojen etureunasta pakaraan vastaa koiran säkäkorkeutta (kuvassa merkitty a-kirjaimella). Narttu saa olla hieman urosta pidempi. Rintakehä on kohtuullisen leveä, poikkileikkaukseltaan soikea ja kyynärpäihin ulottuva. Selkä on suhteellisen leveä ja lihaksikas. Eturinta on selvä, lanne lyhyt ja vahva sekä lantio ylälinjaltaan kevyesti pyöristynyt ja täyteläinen. Istuinluu on esiintyöntyvä, eli hännän tyven takanakin on ”koiraa”.

Mittasuhteissa on syytä muistaa myös rintakehän syvyyden ja eturaajojen suhde. Rintakehä ulottuu kyynärpäihin ja etäisyys kyynärpäistä maahan on sama kuin rintakehän syvyys (kuvassa merkitty b-kirjaimella). Rintakehä ei saa olla liian leveä, pyöreä tai lyhyt. Alalinjan tulee olla kevyesti nouseva, ei liioitellun ylösvetäytynyt. Liian lyhyt rintakehä ja/tai pitkä lanneosa antaa vaikutelman pitkärunkoisesta koirasta.

Snautseri ei saa olla lihava ja/tai löysä eikä lihakseton. Virheitä ovat matala- tai korkearaajaisuus, liian hoikka tai raskas runko, löysyys tai hintelyys, luisu tai jyrkkä lantio.

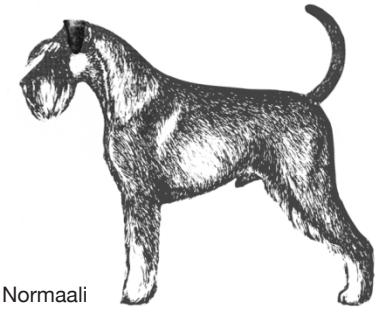

Normaali

Liian voimakkaasti ylösvedetty vatsalinja, lyhyt rintakehä.

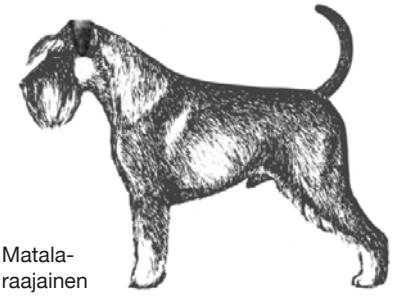

Matalaraajainen

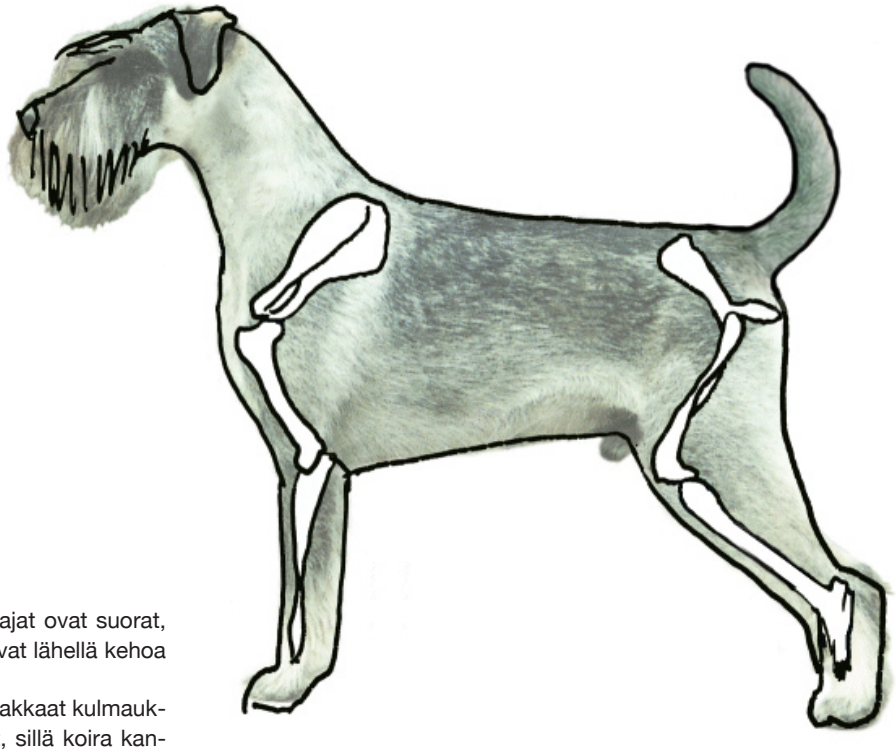

Snautserin tasapainoiset kulmaukset

Raajat ja kulmaukset

Snautserin luusto on suhteellisen vahva. Eturaajat ovat suorat, myös välikämmenet ovat vahvat. Kyynärpäät ovat lähellä kehoa osoittaen suoraan taaksepäin.

Snautserilla on hyvät, siis kohtuullisen voimakkaat kulmaukset. Etuosan kulmaukset ovat erityisen tärkeät, sillä koira kannattelee etuosallaan yli puolet painostaan ja etuosa toimii koiran liikkuessa ”moottorina”. Lapa ja olkavarsi ovat suunnilleen yhtä pitkät ja niitten välien kulma on noin 95-105 astetta. Kyynärpään tulisi sijaita sivusta katsottuna rintakehän syvimmällä kohdalla. Yleisimpiä etuosan kulmausten virheitä ovat liian lyhyt olkavarsi, lavan ja olkavarren liian niukat kulmaukset tai etuasentoiset lavat. Oikein kulmautunut etuosa mahdollistaa kauniin kaulan kiinnityksen.

Oikein kulmautunut etuosa

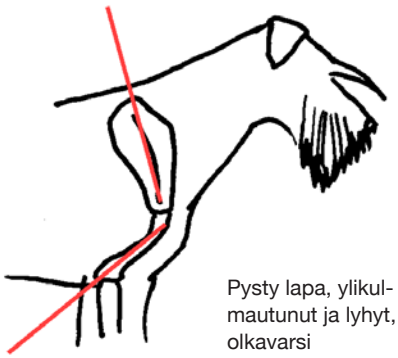

Pysty lapa, ylikulmautunut ja lyhyt, olkavarsi

Suora lapa ja pysty ja lyhyt olkavarsi

Snautserilla on kohtuullisen voimakkaasti kulmautuneet polvet ja leveä reisi. Reisi- ja sääriluut ovat yhtä pitkät. Kintereet ovat matalat ja pystysuorat, takaapäin katsottaessa samansuuntaiset. Takaraajat eivät saa olla ulko- eikä sisäkierteiset.

Lyhyeen ja/tai pystyyn lantioon liittyvät yleensä kapeat reidet ja niukat takakulmaukset. Tämä näkyy lyhyenä, rungon alle jäävänä taka-askeleena.

Takakulmaukset voivat olla myös liioitellut, jolloin koiran ylälinja on hyvin laskeva, mutta kulmausten epätasapaino tulee esiin liikkeessä. Etupää ei ehdi pois takapään alta, ylälinja saattaa muuttua jopa takakorkeaksi kun takaraajat potkivat rungon takana näyttävästi, mutta sinänsä tehottomasti. Ylikulmautuneissa takaraajoissa sääri saattaa olla liian pitkä ja kinner liian kulmautunut. Takaraajan liike on tällöin sirppimäinen, toisin sanoen kinner ei aukene liikkeessä.

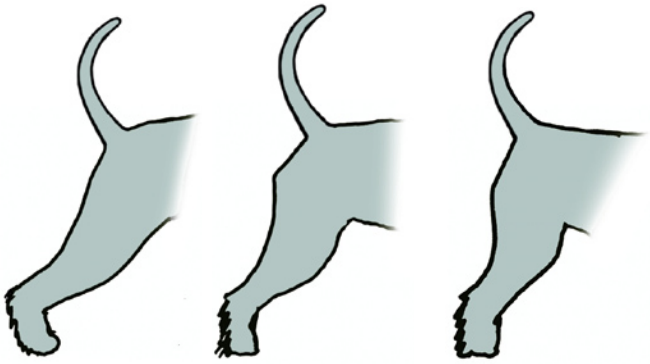

Ylikulmautunut | Oikein kulmautunut | Niukasti kulmautunut

Käpälät

Snautserin käpälät ovat pienet ja tiiviit, muodoltaan pyöreät ja niissä on paksut polkuanturat ja vahvat mustat kynnet. Varpaat ovat tiiviisti vierekkäin ja kaarevat (kissantassut) osoittaen suoraan eteen. Käpälien (tassujen) kissamaisuus perustuu siihen, että kyseessä on alun perin ollut työkoira. Tiivis käpälä ei rakenteeltaan ole nopeutta suosiva, mutta on vähemmän altis loukkaantumiselle. Käpälän tulee olla täyteläinen ja varpaiden voimakkaasti kaareutuvat muodostaen jalalle tiettyä syvyyttä korkeussuuntaan. Erityisesti takimmainen polkuantura pitää olla täyteläinen ja hyvin muodostunut.

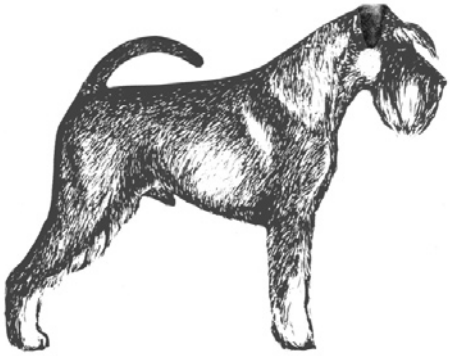

Jäniksenhäntä

Häntä

Snautserin häntä on luonnollinen ja kohtalaisen ylös kiinnittynyt. Tavoitteena on sapelin- tai sirpinmuotoinen häntä. Hännän asento arvioidaan parhaiten liikkeessä, ja sen tulisi olla lähtöasennoltaan yläviisto, noin klo 13. Koiran mieliala ja kunto vaikuttavat hännän asentoon. Liian pystyhäntäisillä koirilla on usein liian lyhyt ja/tai pysty lantio. Arvostelussa kannattaa mainita hännän tyyppi. Jäniksenhäntä ja häntämutka ovat virheitä.

Sapelinmuotoinen häntä

Sirpinmuotoinen häntä

Liikkeet

Ravaajana snautserin liikunnan tulee olla pitkäaskelista ja maatavoittavaa. Ravin tulee vaikuttaa voimakkaalta, vaivattomalta ja kevyeltä. Etu- ja takaraajojen liikkeet ulottuvat yhtä pitkälle eteen ja taakse koiran sivusta katsottuna. Kinner aukeaa tehokkaassa takapotkussa. Liike on yhdensuuntainen sekä edestä että takaa katsottuna. Vauhdin kasvaessa etu- ja takakäpälät pyrkivät yhdelle uralle.

Ylälinjan tulee kestää liikkeessä laskevana ja kiinteänä. Pää laskee hieman, kuten ravaajalle on tyypillistä. Tehokkaassa ravissa selkälinja pysyy lähes vaakatasossa. Säkä ja selkälinja eivät saa merkittävästi nousta tai laskea.

Koira, jonka etu- ja takakulmaukset ovat niukat saattaa liikkua moitteettoman näköisesti poispäin ja lähestyen. Kuitenkin sivuliikkeistä voi nopeasti havaita, että koira liikkuu normaalia lyhyemmällä, ei siis maatavoittavalla ja pitkällä askeleella.

Taitavalla trimmauksella voidaan peittää monia virheitä koiran seistessä, mutta liike paljastaa sen rakenteen. Snautserin tyypillisimpiä virheitä liikkeissä ovat vaatimaton askelpituus, ylikulmautuneen kintereen vuoksi vain rungon taakse ulottuvat liikkeet, länkisääriset tai kinnerahtaat takaliikkeet, varvasahtaat etu- tai takaliikkeet sekä liian leveät etuliikkeet johtuen löysistä kyynärpäistä, liian leveästä rintakehästä tai pehmeistä ranteista. Jotkut yksilöt saattavat mieluiten peitsata tai liikkua rapukäyntiä, johtuen epätasapainoisista kulmauksista.

Snautserin arvostelussa tulisi kiinnittää suuri huomio liikkeisiin, koska rakenne näkyy niissä.

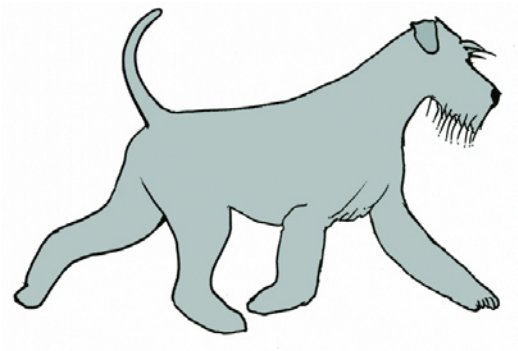

Hyvät liikkeet ja pitkä joustava askel

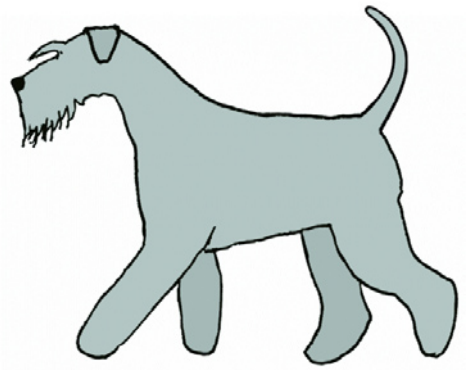

Sidotut liikkeet ja lyhyt askel.

Turkin laatu

Snautseri on karkeakarvainen koira. Karvapeite muodostuu karkeasta, jäykästä ja tiivistä peitinkarvasta sekä pehmeästä pohjavillasta.

Peitinkarvan on oltava riittävän karkeaa, jäykkää ja tiheää. Se trimmataan nyppimällä korostamaan rungon muotoja. Kuonossa ja silmien päällä karvapeite jätetään pitemmäksi muodostamaan parran ja kulmakarvat. Jalkakarvat ovat sopusoinnussa runkoon. Kaikkien näiden koristekarvojen tulisi olla karheita, mutta mahdollisesti ei aivan niin karkeita kuin runkokarva. Jotta runkokarvan laatu voidaan arvioida, tulee sen olla riittävän pitkää, vähintään 2 cm.

Virheitä turkin laadussa ovat pehmeä, kihara tai laineikas peitinkarva sekä liian pitkä, harva tai puutteellinen pohjavilla. Huonoa trimmausta ei tule arvostella yhtä suureksi virheeksi kuin turkin huono laatu.

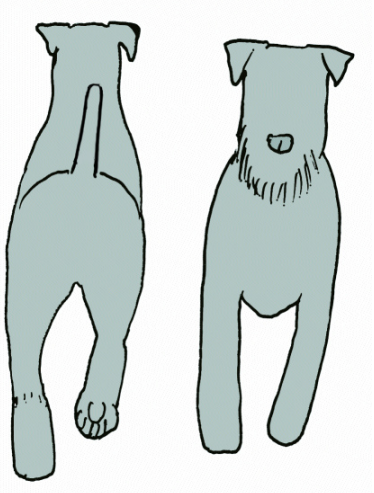

Hyvät liikkeet edestä ja takaa

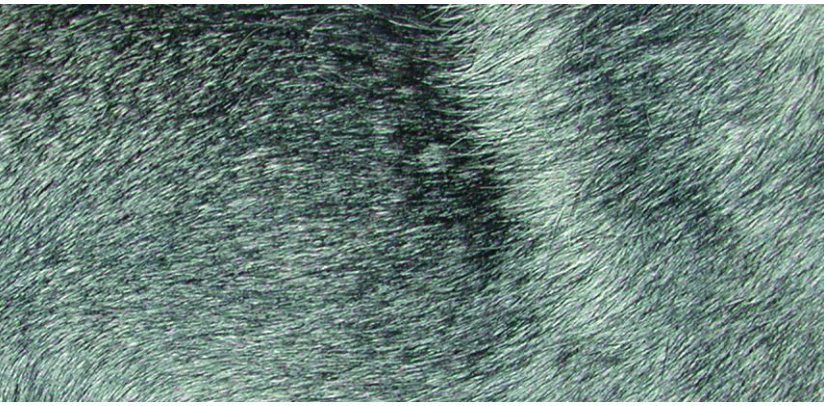

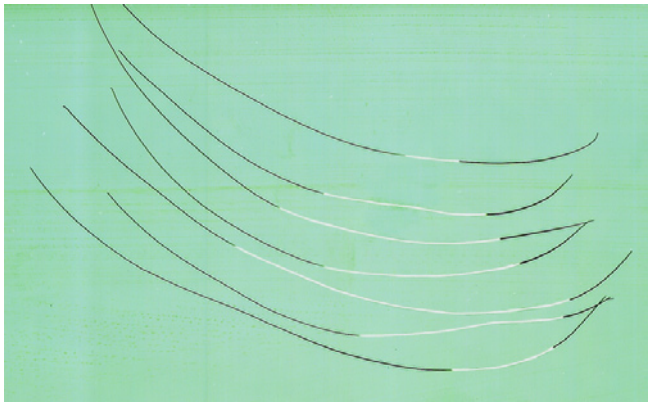

Pippuri ja suolan -värisessä peitinkarvassa on tummia ja vaaleita pätkiä.

Turkin väri

Pippuri & suola

Tyypillinen pippurin ja suolan -värinen peitinkarva muodostuu tummista ja vaaleista karvoista, joista suurin osa on kaksivärisiä, jolloin samassa karvassa on tummia (pippurin) ja vaaleita (suolanvärisiä) pätkiä. Kuonossa, silmien ympärillä ja kulmakarvoissa tulee olla rungon yleisväriä tummempi maski. Maski ei saa olla ilmeettömän tumma/yksivärisen harmaa/vaalea, vaan siinäkin tulisi olla kaksivärisiä karvoja.

Hyväksyttäviä ovat pippurin ja suolan kaikki sävyt tumman teräksenharmaasta hopeanharmaaseen. Pohjavillan väri p&s-snautserilla on harmaa tai beige. Ruskea tai punainen pohjavillan väri on virheellinen.

Jalkakarvojen on oltava mahdollisimman pippuroituneita varpaisiin saakka. Valkoiset tai mustat raajakarvat eivät ole toivottuja.

Liian vaaleat värimerkit ja toisaalta nokisuus ovat virheitä. Virheitä ovat musta viiva (ankeriasjuova) pitkin selkää tai musta satula ilman tyypillistä pippurin ja suolan sävyä. Kannattaa tarkistaa, ulottuuko musta väri ihoon saakka. Tumman raudanharmaallakin koiralla löytyy suolaa yksittäisestä karvasta, jos väri on oikea. Pippurisävyn puuttuminen ei myöskään ole hyväksyttävää. Peitinkarvassa saattaa esiintyä myös ruskeaa tai kellertävää.

Musta

Mustalla snautserilla pitää olla tiivis, musta karkea peitinkarva, sekä musta pohjakarva.

Ihanteellinen mustan snautserin väri on aito syvä musta, vailla kaikkea haalistumaa, harmaita tai ruosteenpunaisia karvoja. Pohjakarvan pitää myös olla kauttaaltaan musta. Ikääntyminen aiheuttaa parran, kuonon ja jalkakarvojen haalistumista, runsas auringonvalo jopa karvan palamista. Haaleus tai harmaus on yleinen ilmiö. Toisaalta parhaimmastakin mustasta turkista löytyy satunnaisesti joku valkea karva (pistokarva), joka ei ole luettava virheeksi. Pieni valkea laikku rinnassa ei ole virhe. Värin puuttuminen arpien kohdalta ei myöskään ole virhe.

Vähäinen punainen väri parrassa on hyväksyttävissä. Virheitä ovat kaikki määritelmästä poikkeavat sävyt kuten ruoste, ruskea, harmaa, punainen tai kullanruskea päällyskarvassa tai pohjavillassa.

Musta koira on periaatteessa mahdollista myös värjätä, ja värjäys vaikea osoittaa. Siksi vähäiseen peitinkarvan haalistumiseen ei tulisi suhtautua liian ankarasti.

Koko

Rotumääritelmän mukaan sekä uroksen että nartun koko on 45-50 cm. Painorajoina ovat 14-20 kg.

Vuosien saatossa snautserit ovat kasvaneet ja vankistuneet. Rotumääritelmän mukaan 1 cm:n heitto säkäkorkeudessa on virhe, 1-3 cm:n välillä vakava virhe ja yli 3 sentin poikkeama on hylkäävä virhe. Siis yli 53 cm korkea snautseri tulee hylätä.

Usein reilusti yli toivotun säkämitan oleva koira (yleensä uros) myös painaa reilusti enemmän kuin rotumääritelmä sallii. Alamittaisia koiria käytännössä nähdään harvemmin, ennemminkin normaalikokoiset voivat vaikuttaa silmämääräisesti vaatimattomilta suurempien rinnalla. Snautsereita arvostellessa mittaaminen on suotavaa.